

Modelvrouwen

De zon schijnt boven de hoofdstad als ik dit schrijf. Het schitterende uitzicht dat het Conservatorium van Amsterdam biedt stelt mij in staat na te denken over de dag van morgen: ik doe dan mee aan een paneldiscussie tijdens de opmaat van het Transition Festival in Utrecht met als onderwerp Vrouwen in Jazz. De immer actieve Fleurine heeft me ervoor uitgenodigd. De panelleden is gevraagd kort iets te zeggen over het onderwerp. Ik heb daar al een paar dagen over nagedacht en kwam uit op het woord 'rolmodellen'. Kijk, binnen de omroep en muziekwereld heb ik vooral leuke maar ook bizarre dingen meegemaakt. Zo was ik er bijvoorbeeld getuige van dat een aantal verwarde bobo's in mijn directe omgeving de aanval openden op onze culturele parel het Metropole

Orkest. Of dat Paul Witteman (*what's in a name*) met een kermistoetertje in de hand over John Coltrane begon te emmeren. Maar ook dat mijn 'leidinggevendende' Rob Heukels en de veel te vroeg overleden Willem van Beusekom glimlachend hun handtekening plaatsten onder mijn begrotingen voor projecten met mensen als Brian Eno, George Duke, Gary Lucas, Michiel Borstlap, Todd Rundgren en vele anderen.

Ja, tot nu toe alleen mannen in deze column: dus terug naar het onderwerp, mijn pitch morgen. Rolmodellen. Als we willen dat vrouwen in de jazz een voornamere rol gaan spelen dan nu het geval is (overigens als ik nu in de kantine van het Conservatorium van Amsterdam kijk lost een en ander zichzelf op, denk

ik) ga ik niet in de verdediging. Van mijn favoriete componist leerde ik dat wanneer je iets wilt veranderen 'infiltratie' beter is dan 'vechten'. Daarom stel ik voor de rolmodellen te benoemen en te bejubelen. Wat zijn de mijne? Om te beginnen de drie vrouwen die me de eerste jaren vormden: mijn moeder, oma, tante Ria en buurvrouw tante Eef. Allemaal sterke, lieve vrouwen. Toen de muziek echt in mijn leven kwam zei ik 'tante' tegen dames die voor velen vooral een historische klank hebben. Tante Jany Bron (The Ramblers, getrouwd met oom Charlie Nederpelt) en hun vriendin Annie de Reuver (die op 4 februari 1935 opnamen maakte met saxofonist Coleman Hawkins). Onze buurvrouw was Rita Reys. Mijn vader bracht me in contact met de fenomenale Ann Burton. Als beginnend producer werkte ik met Soesja Citroen. Ik maakte de start van de prachtige carrière van Corrie van Binsbergen mee. Als saxofonleraar in Apeldoorn had ik een wachtlister voor meisjes die les wilden, exclusief dankzij de grote Candy Dulfer (onze *running gag* is dat ik haar plaatdebuut produceerde). Als fan haalde ik Vera Vingerhoeds bij de radio. Momenteel volg ik, werk ik met of zend ik muziek uit binnen in Jazz Radio van onder meer Tineke Postma, Esther van Hees, Sun-Mi Hong, Kika Sprangers, Jessica de Boer, Sanne Rambags, Ineke van Doorn, Monica Akihary, Nicola Missing, Ketija Ringa Karahona e.v.a. Modelvrouwen! Goed voorbeeld doet... hoop ik! Van harte.

Co de Kloet is elke zaterdagavond om 21.00 uur te horen met Co Live! www.concertzender.nl Verder werkt hij voor het Conservatorium van Amsterdam en als creative catalyst voor zijn eigen Zivasound. Op deze plek en in de Jazzism Podcast deelt hij zijn ervaringen.